

[P. Andersen.]

Tilfælde indtræffe, at en Skorstensfejer eller en anden Haandværker tog paa en saadan Antennetraad, vilde Følgen uvægerligt blive, at han styrtede ned og slog sig ihjel, og Antennens Bruger vilde da være ifaldet Ansvar og komme ud for en meget alvorlig Sag uden at ane, at han havde begaaet noget ulovligt. Der kan i saadanne Tilfælde ikke rettes Bebrejdelser mod den udenlandske Fabrikant, som ikke kan antages at kende de danske Forordninger; men kan det ikke lade sig gøre at udstede Forbud mod Indførsel af disse ulovlige Eliminatorer eller dog at gøre Importørerne opmærksomme paa, at de har Ansvaret for, hvad der maatte blive Følgen af Anvendelsen af de ulovlige Fabrikata?

Hvad jeg har sagt om Eliminatorer, gælder ogsaa om elektrisk Legetøj. Der maa f. Eks. ikke anvendes 220 Volt i Legetøjslokomotiver, men den Slags Legetøj forhandles ikke desto mindre. Det skulde synes ganske selvfølgeligt, at hvad der ikke er lovligt i Brug, heller ikke maa indføres i Landet.

Imod det foreliggende Lovforslag om Opførelse af en Bygning til Brug for Statsradiofonien har jeg i Hovedsagen intet at indvende. Rigsdagen staar overfor den Kendsgerning, at Radoraadet med Ministeriets Tilslutning har indgaaet et Lejemaal paa 105 000 Kr. aarlig, hvilket man hævder har været nødvendigt, hvis Arbejdet skal gaa paa tilfredsstillende Maade og man skal kunne betjene Lytterne upaaklageligt. Ved Lovforslagets Gennemførelse kan der aarlig spares 5 000 Kr., og om 15 Aar vil man ventelig kunne spare ogsaa de 100 000 Kr. aarlig. Der aabnes Mulighed for bedre Udsendelser fra det kongelige Teater, og de store Koncerter vil kunne udsendes fra den nye Scene, som man faar Raadighed over en Dag om Ugen. Det er Muligheder, som ikke kan afvises, og jeg tilsiger mit Partis Støtte til gennem en Udvalgsbehandling at naa et Resultat, ogsaa fordi dette vil sætte meget Arbejde i Gang og give Beskæftigelse til mange Mennesker. Jeg ser vel Vanskelighederne, fordi dette Lovforslag er et Led i Planen om Ordningen af det kongelige Teaters Forhold, men der vil ikke fra vor Side blive rejst unødige Vanskeligheder for Sagens hurtige Fremme, og jeg skal slutte mine Udtalelser med Haabet om, at Lovforslagene gennemføres i denne Samling.

Chr. Hansen: Jeg vil gøre nogle Bemærkninger specielt om Teaterforslaget.

Det kan jo ikke nægtes, at der er kommet Fart i Planerne angaaende det kongelige Teater. Det er ikke saa længe siden, den højtærede Undervisningsminister kom med et Forslag, som har været til Behandling i Finansudvalget og i de forskellige Partier, men inden Behandlingen var færdig og Forslaget var kommet tilbage til Ministeren, ligger der et nyt Forslag paa Bordet for os. Jeg forstaar, at det er gaaet hurtigt; jeg antager, det er gaaet saaledes, at Ministerens Kollega, den højtærede Trafikminister, har sagt til ham: vil du med, Kammerat, saa hæng paa, for nu gaar Toget! Og jeg tror ogsaa, det er klogt, at Ministeren har gjort det; jeg maa anerkende, at den Tanke, som er fremsat, er klog og giver Chance for en Løsning af det Spørgsmaal, som man i saa mange Aar har stridt om. Det er sikkert klogt at gaa den Vej at samle disse to Statsinstitutioner under eet, ganske vist med hver sin Drift, men dog saa nær knyttet til hinanden som gørligt.

Der var vel ingen, der havde tænkt, at Radiofonien vilde have taget den Udvikling, den har taget. Jeg mindes, at da den daværende Trafikminister for 2½ Aar siden kom til os i Finansudvalget med en Anmodning om at tage denne Sag under Overvejelse, idet han mente, at det var nødvendigt, at Staten greb ind for at faa en fornuftig Ordning af Radiofonien, var der stor Angst i Finansudvalget. De fleste havde den Opfattelse, at det vedkom slet ikke det offentlige, det var en privat Sag; og den maatte de private om; men den daværende Trafikminister saa anderledes paa det, han sagde: vi faar ikke ordnet den Sag, uden at det offentlige griber ind. Vi havde mange Forhandlinger om det, men det endte jo med, at Ministeren sejrede og fik gennemført en midlertidig Ordning; saa skulde vi se, hvorledes det vilde gaa. Jeg husker, at vor nuværende Finansministers sidste Ord var: Men ikke en rød Øre ud af Statskassen! og den daværende Trafikminister maatte love, at det heller ikke skulde ske. Der var jo ogsaa Folk, som mente, at det var kun en Ting, som pludselig blussede op og hurtigt vilde fortage sig igen; men det tror jeg ikke vil ske. Det har vist sig, at der har været meget stærkere Trang ude i Befolkningen til at faa Radio, end man troede. Jeg tror, at naar nogen først har prøvet at have et lille Krystalapparat i deres Hjem, vil de nødigt undvære det. Sidste Aar havde vi 160 000 Lyttere, og jeg er sikker paa, at naar vi naar Foraaret, er vi oppe omkring 200 000 Lyttere. Da Adam Poulsen i Efteraaret var